

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLII. Minutio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

in dubio etiam non præsumitur. Exemplum est in l. 3. §. 2. ff. de minor.

Limita: de minore adeunte hereditatem & exigente in majorenitate debita. Ita si minor ædes emerit & major impensas in eas fecerit, inde colligi non poterit ratihabitio. E contra præsumitur ratihabitio, si v. g. pro ædibus in minorennitate emtis solvatur in majorenitate pretium, vel si locationis in minore ætate factæ percipiatur pensio.

VII.

Quoties ex contractu læsus est minor, toties intra quadriennium petenda restitutio, quia lapsu tanti temporis minor major factus, ratihabuisse videtur id, quod in minori ætate gestum l. fin. C. de temp. in integr. restit. Quoties verò per alienationem rei suæ læsus, toties si ea sit onerosa, per quinquennium, si lucrativa, per decennium patet restitutio l. fin. C. si major fact. ratihab. quia contractus per se sunt validi, alienatio verò rei minoris sine decreto facta per se non subsistit. Contractuum ergò major erit favor & hinc breviori tempore præscribatur, quàm alienationes.

Amplia, ut hoc procedat etiam in aliis à Tutore nulliter gestis citra alienationem bonorum, v. g. in mutuo. Conf. Carpz. L. 5. Resp. 76.

VIII.

Quotiescunque minor restitutionem petit, toties minorennitatem & læsionem probare tenetur, quia in utroque collocat fundamentum suæ intentionis; alterutro ergò non probato cessat restitutionis causa impulsiva.

Declar. ut sufficiat, modò minorennitas affuerit tempore læsionis l. 39. ff. de minor. neque probanda læsio, si actus talis sit gestus, ubi jura præsumunt læsionem, ut renunciatio, præscriptio, compromissum l. 34. §. 1. de minor. aditio hereditatis suspectæ, repudiatio hereditatis, & mutuum, ubi creditor versionem probare debet. Struv. ad ff. de minor. tb. 48. l. 1. §. 2. C. si advers. Credit. l. civitas 27. ff. de Reb. Cred.

IX.

Quoties minor mediante Juramento contraxit, toties non restituitur, quia juramentum ex minore facit majorem, ostendit enim enixam jurantis voluntatem. Subsistit ergò emtio venditio minoris juramento confirmata. Auth. Sacramenta puberum Cod. si advers. vendit.

Declarata: modò juramentum fuerit spontaneum & non dolo, vi aut metu extortum. d. Auth. Sacram. puber.

X.

In quâ causâ artem profitetur minor, in illâ causâ non restituitur, quia in hac non poterit videri læsus, cum culpæ ejus annumerandum, quòd adedò imprudens fuerit. Ita ergò Jure-Consultus minor in jure errans non restituitur, sicut nec mercator in mercaturâ. Zoëf. ad ff. Tit. de minor. n. 21. §. 22. In factio tamen restituitur Jctus v. g. emtione domus circumventus, quia talia etiam prudentissimos fallere solent. Vinn. Lib. 1. Select. Q. 13.

XI.

Cuicunque reverentiam singularem debet minor, contra illum non poterit petere restitutionem in integrum, quia allegatione læsionis, quam supponit restitutio, reverentia lædretur, à talibus insuper personis ob singularem affectum nulla præsumitur læsio. Ita non datur restitutio contra gesta cum parentibus & patronis l. fin. C. qui & advers. quor.

Declarata: quòd contra tertium possit restitutionem petere minor, licet ille regressum habeat contra patrem. arg. l. 2. C. si advers. donat. item contra factum patris, ex quò tamen nullum lucrum ad patrem pervenire potuit. l. 2. §. ult. §. 6. C. de bon. qua lib. filio quoque restituitur adversus matrem secundò nubentem. Nov. 135. cap. 1.

XII.

Quoties minori cum minore negotium intercedit, toties cessat restitutio, quia privilegiatus contra privilegiatum non jure suo utitur, sed communi. arg. l. 8. pr. ff. de excusat. ita si minor filiofamil. minori pecuniam creditur & hic consumsit, melior hujus tanquam consumentis ratio l. 34. ff. de minor.

Declarata: nisi alter de lucro certaret, sic enim alter, qui de damno vitando agit, restitueretur. l. 11. §. pen. ff. de minor.

CAP. XLII.
Minutio.

Facilius est diminuerè, quàm ex toto auferre. Cravet. conf. 719. num. 13. Johan. Eichard. 1. conf. 2. num. 6. §. So nun die Ordnung. & qui privari potest, multo magis gravari potest. l. si fundum 92. §. ult. ff. de leg. 1. Franc. Calsas conf. 8. n. 40. Casp. Klock. conf. 17. n. 8. §. seq.

CAP. XLIII.
Miraculum.

Axioma I.

Miraculum opus est arduum & insolitum, supra spem & facultatem confitens admirantis, cap. revera 69. in med. de consecr. dist. 2. quæ de causa miraculum facere speciale donum Spiritus sancti dicitur, cap. quarendum. 6. de penit. dist. 2. Unde miracula admiranda non in exemplum actionis trahenda, c. nos si. §. his itaq. 2. quest. 7. quæ nec Magi & Dæmones facere possunt, sed mira; cum non sint supra naturam, sed hominibus insolita, cap. sciendum. 26. quest. 4.

II.

Miraculosè quæ sunt, ac notu aguntur divino, sub lege non sunt. Carpz. Pr. Crim. P. 2. Q. 82. num. 3.

CAP. XLIV.
Misericordia, Miserales
personæ.

Axioma I.

Misericordiæ rationem reddere melius est quàm inclementiæ, cap. non satis 14. distinct. 86. cap.